

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (dziesiąta izba)

z dnia 24 maja 2023 r. *

Znak towarowy Unii Europejskiej – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską –
Słowny znak towarowy EMMENTALER – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji –
Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Znak wspólny –
Artykuł 74 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94
rozporządzenia 2017/1001

W sprawie T-2/21

Emmentaler Switzerland, z siedzibą w Bernie (Szwajcaria), którą reprezentowali S. Völker oraz
M. Pemsel, adwokaci,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), który reprezentowali
A. Graul oraz D. Hanf, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

popieranemu przez

Republikę Federalną Niemiec, którą reprezentowali J. Möller, M. Hellmann, U. Bartl oraz
J. Heitz, w charakterze pełnomocników,

przez

Republikę Francuską, którą reprezentowali A.-L. Desjonquères oraz G. Bain, w charakterze
pełnomocników,

oraz przez

Centre national interprofessionnel de l'économie laitière (CNIEL), z siedzibą w Paryżu
(Francja), który reprezentowali E. Baud oraz P. Marchiset, adwokaci,

interwenienci,

SĄD (dziesiąta izba),

* Język postępowania: niemiecki.

w składzie podczas narady: A. Kornezov, prezes, K. Kowalik-Bańczyk i D. Petrлік (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: R. Ūkelytė, administratorka,

uwzglėdniając pisemny etap postępowania,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 14 września 2022 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca, Emmentaler Switzerland, wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO) z dnia 28 października 2020 r. (sprawa R 2402/2019-2) (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

Okoliczności powstania sporu

- 2 W dniu 4 października 2017 r. skarżąca uzyskała w Biurze Międzynarodowym Światowej Organizacji Własności Intelktualnej (WIPO) międzynarodową rejestrację oznaczenia słownego EMMENTALER o numerze 1378524. W dniu 7 grudnia 2017 r. ta międzynarodowa rejestracja została zgłoszona EUIPO na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1).
- 3 Towary, dla których wniesiono o rejestrację, należą do klasy 29 Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami, i odpowiadają następującemu opisowi: „Sery o chronionej nazwie pochodzenia »Emmentaler«”.
- 4 Decyzją z dnia 9 września 2019 r. ekspertka odrzuciła zgłoszenie do rejestracji na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia 2017/1001 w związku z art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia.
- 5 W dniu 25 października 2019 r. skarżąca wniosła do EUIPO odwołanie od decyzji ekspertki.
- 6 W zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001 ze względu na to, że zgłoszony znak towarowy ma charakter opisowy.

Żądania stron

- 7 Skarżąca wnosi do Sądu o:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
 - obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

- 8 EUIPO, Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska i Centre national interprofessionnel de l'économie laitière (CNIEL) wnoszą do Sądu o:
- oddalenie skargi;
 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

- 9 Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty dotyczące – zarzut pierwszy – naruszenia art. 74 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 i – zarzut drugi – naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) i c) wspomnianego rozporządzenia.
- 10 Artykuł 74 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 przewiduje, że w drodze odstępstwa od art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia znaki lub oznaczenia, które służą w obrocie dla oznaczenia geograficznego pochodzenia towarów lub usług, mogą być unijnymi znakami wspólnymi.
- 11 Jednakże przepis ten, przewidujący odstępstwo od bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przewidzianej w art. 7 ust. 1 lit. c) wspomnianego rozporządzenia, powinien podlegać ścisłej wykładni, w związku z czym jego zakres nie może obejmować oznaczeń, które zostaną uznane za wskazanie rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, czasu produkcji lub innej właściwości rozpatrywanych towarów, lecz wyłącznie oznaczenia, które zostaną uznane za wskazanie pochodzenia geograficznego wspomnianych towarów [zob. podobnie wyrok z dnia 17 maja 2011 r., Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava i in./OHIM (TXAKOLI), T-341/09, EU:T:2011:220, pkt 33, 35 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 12 W świetle tych zasad należy najpierw zbadać zarzut drugi, w ramach którego skarżąca utrzymuje w szczególności, że rozpatrywane oznaczenie nie opisuje właściwości rozpatrywanych towarów, a mianowicie rodzaju sera.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia 2017/1001

- 13 W zarzucie drugim skarżąca podnosi, że Izba Odwoławcza naruszyła art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia 2017/1001. Zarzut ten składa się z dwóch części. Część pierwsza dotyczy tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001, ponieważ decyzja ta opiera się wyłącznie na art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia. Część druga dotyczy, po pierwsze, tego, że Izba Odwoławcza dokonała błędnej oceny dowodów i tym samym błędnie stwierdziła, że zgłoszony znak towarowy ma charakter opisowy w odniesieniu do rozpatrywanych towarów, i po drugie, tego, że naruszyła ona ciężący na niej obowiązek uzasadnienia.

W przedmiocie części pierwszej zarzutu drugiego, dotyczącej naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001

- 14 Zdaniem EUIPO i Republiki Francuskiej część pierwsza zarzutu drugiego jest niedopuszczalna w zakresie, w jakim skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja naruszyła art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001, pomimo że decyzja ta opiera się wyłącznie na art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.

- 15 Skarżąca uważa, że art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001 stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, w związku z czym okoliczność, że zaskarżona decyzja opiera się wyłącznie na pierwszym z tych przepisów, nie ma żadnego znaczenia w niniejszej sprawie. Zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja nie może opierać się wyłącznie na analizie w świetle art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001, lecz powinna również uwzględniać art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.
- 16 Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem każda z wymienionych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 podstaw odmowy rejestracji jest niezależna od pozostałych i wymaga odrębnego zbadania [zob. wyroki: z dnia 29 kwietnia 2004 r., Henkel/OHIM, C-456/01 P i C-457/01 P, EU:C:2004:258, pkt 45 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 31 stycznia 2018 r., Novartis/EUIPO – SK Chemicals (Przedstawienie plastra transdermalnego), T-44/16, niepublikowany, EU:T:2018:48, pkt 20 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 17 Ponadto z art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 wynika, że wystarczy, by jedna z wymienionych w tym przepisie bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji znalazła zastosowanie, aby oznaczenie nie mogło zostać zarejestrowane jako unijny znak towarowy [zob. wyroki: z dnia 8 lipca 2008 r., Lancôme/OHIM –CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION), T-160/07, EU:T:2008:261, pkt 51 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 17 kwietnia 2013 r., Continental Bulldog Club Deutschland/OHIM (CONTINENTAL), T-383/10, EU:T:2013:193, pkt 71 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 18 Poza tym zgodnie z utrwalonym orzecnictwem słowny znak towarowy, który stanowi opis właściwości towarów lub usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001, jest z tego tytułu bezwzględnie pozbawiony charakteru odróżniającego względem tych towarów lub usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia (zob. wyrok z dnia 17 kwietnia 2013 r., CONTINENTAL, T-383/10, EU:T:2013:193, pkt 72 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 19 Wynika stąd, że Izba Odwoławcza mogła ograniczyć się do zbadania, czy zgłoszony znak towarowy ma charakter opisowy w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001, bez wypowiedzania się w przedmiocie zastosowania innych bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji, takich jak podstawa przewidziana w art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.
- 20 W konsekwencji część pierwszą zarzutu drugiego, bez konieczności orzekania w przedmiocie jej dopuszczalności, należy oddalić jako bezzasadną.

W przedmiocie części drugiej zarzutu drugiego, dotyczącej naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001 oraz obowiązku uzasadnienia

- 21 Zgodnie z brzmieniem art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001 nie są rejestrowane znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub ze wskazówek mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług.
- 22 Te oznaczenia lub wskazówki są uważane za niezdolne do pełnienia podstawowej funkcji znaku towarowego, jaką jest wskazywanie pochodzenia handlowego towaru lub usługi [wyroki: z dnia 23 października 2003 r., OHIM/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, pkt 30; z dnia 27 lutego 2002 r., Eurocool Logistik/OHIM (EUROCOOL), T-34/00, EU:T:2002:41, pkt 37; z dnia 24 lutego 2021 r., Liga Nacional de Fútbol Profesional/EUIPO (El Clasico), T-809/19, niepublikowany, EU:T:2021:100, pkt 29].

- 23 Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 art. 7 ust. 1 lit. c) wspomnianego rozporządzenia stosuje się bez względu na fakt, że podstawy odmowy rejestracji istnieją tylko w części Unii Europejskiej. Taką część może stanowić, w stosownym wypadku, pojedyncze państwo członkowskie (zob. podobnie wyrok z dnia 22 czerwca 2006 r., Storck/OHIM, C-25/05 P, EU:C:2006:422, pkt 81, 83).
- 24 Aby oznaczenie zostało objęte zakazem ustanowionym w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001, musi ono wykazywać wystarczająco bezpośredni i konkretny związek z rozpatrywanymi towarami lub usługami, który to związek może pozwolić właściwemu kręgowi odbiorców natychmiast i bez głębszego zastanowienia dostrzec w nim opis rozpatrywanych towarów lub usług lub jednej z ich właściwości [zob. wyroki: z dnia 12 stycznia 2005 r., Deutsche Post EURO EXPRESS/OHIM (EUROPREMIUM), T-334/03, EU:T:2005:4, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 22 czerwca 2005 r., Metso Paper Automation/OHIM (PAPERLAB), T-19/04, EU:T:2005:247, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 25 Oceny charakteru opisowego oznaczenia należy zatem dokonać, po pierwsze, w stosunku do danych towarów lub usług, i po drugie, w stosunku do sposobu odbierania ich przez właściwy krąg odbiorców [zob. wyroki: z dnia 25 października 2005 r., Peek & Cloppenburg/OHIM (Cloppenburg), T-379/03, EU:T:2005:373, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 7 października 2015 r., Cypr/OHIM (ΧΑΛΛΟΥΜΙ i HALLOUMI), T-292/14 i T-293/14, EU:T:2015:752, pkt 16 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 26 W niniejszej sprawie towary, do których odnosi się zgłoszony znak towarowy, przedstawione w pkt 3 powyżej, są towarami przeznaczonymi dla ogółu konsumentów. W konsekwencji właściwy krąg odbiorców składa się z ogółu odbiorców, jak słusznie stwierdziła Izba Odwoławcza w pkt 23 zaskarżonej decyzji i co nie zostało zakwestionowane przez skarżącą.
- 27 W pkt 24 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza stwierdziła następnie w istocie, że oznaczenie EMMENTALER zostanie natychmiast odebrane przez część właściwego kręgu odbiorców posługującą się językiem bułgarskim, duńskim, niemieckim, estońskim, irlandzkim, francuskim, chorwackim, węgierskim, niderlandzkim, polskim, rumuńskim, słowackim, fińskim, szwedzkim i angielskim jako oznaczające rodzaj sera twardego z dziurami.
- 28 Izba Odwoławcza uzasadniła ten wniosek, opierając się na szeregu czynników, które dotyczyły w szczególności niemieckojęzycznej i francuskojęzycznej części właściwego kręgu odbiorców.
- 29 Skarżąca utrzymuje, że opierając zaskarżoną decyzję na tych czynnikach, Izba Odwoławcza naruszyła art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001.
- 30 W pkt 24 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza, w odniesieniu do właściwego kręgu odbiorców niemieckich, oparła się na poparcie wniosku, zgodnie z którym odbiorcy ci odbierają oznaczenie EMMENTALER jako oznaczające rodzaj sera, na szeregu czynników, których znaczenie jest kwestionowane przez skarżącą. Czynniki te należy tutaj zbadać.

– *W przedmiocie definicji terminu „emmentaler” w słowniku Duden*

- 31 W celu wykazania, że oznaczenie EMMENTALER określa rodzaj sera, Izba Odwoławcza oparła się na definicji odpowiedniego terminu w słowniku Duden, zgodnie z którą termin ten oznacza „tłusty ser szwajcarski z dziurami wielkości wiśni i o posmaku nasion orzecha włoskiego; ser Emmentaler”.

- 32 Skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza błędnie oparła się na tej definicji, ponieważ słownik Duden nie wskazuje, że termin ten w języku niemieckim oznacza rodzaj sera, lecz wyraźnie precyzuje, że chodzi o ser szwajcarski.
- 33 W tym względzie należy zauważyć, że chociaż wspomniana wyżej definicja zawiera wyrażenie „ser szwajcarski”, nie zmienia to faktu, że jest ono uzupełnione drugą definicją, a mianowicie definicją „ser Emmentaler”. Związły charakter tej definicji, która nie zawiera żadnej innego wyszczególnienia, zwłaszcza w odniesieniu do pochodzenia geograficznego danego towaru, potwierdza wniosek, że zgodnie z tym słownikiem termin „emmentaler” należy rozumieć jako oznaczający konkretny rodzaj sera.
- 34 Wniosek ten znajduje również potwierdzenie w fakcie, że wspomniana definicja odnosi się do właściwości sera jako takiego, gdy uściśla, że termin ten dotyczy sera „z dziurami wielkości wiśni i o posmaku nasion orzecha włoskiego”.
- 35 W tych okolicznościach należy oddalić zarzut szczegółowy skarżącej, zgodnie z którym Izba Odwoławcza nie mogła użyć definicji terminu „emmentaler” zawartej w słowniku Duden jako wskazówki co do charakteru opisowego oznaczenia.
- *W przedmiocie produkcji emmentalera*
- 36 Dla celów stwierdzenia, że oznaczenie EMMENTALER określa rodzaj sera, Izba Odwoławcza wzięła pod uwagę fakt, że w momencie dokonywania zgłoszenia znaku towarowego do rejestracji emmentaler był serem produkowanym w kilku państwach członkowskich, w tym w Niemczech.
- 37 Skarżąca twierdzi, że ustalenie faktyczne Izby Odwoławczej, zgodnie z którym emmentaler jest serem produkowanym w kilku państwach członkowskich, w tym w Niemczech, nie zostało wykazane. Opierając swój wniosek dotyczący opisowego charakteru nazwy „Emmentaler” na tym stwierdzeniu, Izba Odwoławcza naruszyła w ten sposób ciężący na niej obowiązek uzasadnienia.
- 38 Ponadto zdaniem skarżącej nawet jeśli prawdą jest, że w chwili złożenia wniosku o rejestrację zgłoszonego znaku towarowego emmentaler był serem produkowanym w tych państwach członkowskich, to nie mógł on zostać zgodnie z prawem wprowadzony do obrotu pod nazwą „Emmentaler”, rozpatrywaną odrębnie, to znaczy bez dołączenia do niej wskazania miejsca produkcji. Co się tyczy w szczególności Niemiec, okoliczność ta wynika z faktu, że to państwo członkowskie jest związane traktatem z dnia 7 marca 1967 r. zawartym pomiędzy Szwajcarią a Niemcami i dotyczącym kwestii ochrony oznaczeń pochodzenia i innych nazw geograficznych (zwanym dalej „umową Szwajcaria–Niemcy”). Umowa ta zastrzega bowiem używanie takiej nazwy dla sera produkowanego w Szwajcarii i pozwala na stosowanie nazwy „Emmentaler” do oznaczania serów produkowanych na terytorium niemieckim pod warunkiem, że nazwie tej towarzyszy oznaczenie kraju produkcji przedstawione za pomocą znaków identycznych, pod względem ich rodzaju, wymiarów i kolorów, z tymi używanymi dla tej nazwy.
- 39 Co się tyczy, po pierwsze, zarzutu szczegółowego dotyczącego braku uzasadnienia, z art. 94 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia 2017/1001 wynika, że decyzje EUIPO winny zawierać uzasadnienie. Jednakże z orzecznictwa wynika, że uzasadnienie może być dorozumiane, pod warunkiem że umożliwi ono zainteresowanym poznanie przyczyn, dla których została wydana taka decyzja izby odwoławczej, a właściwemu sądowi dostarcza elementów wystarczających do dokonania kontroli [zob. wyroki: z dnia 25 marca 2009 r., Anheuser-Busch/OHIM – Budějovický Budvar (BUDWEISER), T-191/07, EU:T:2009:83, pkt 128 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia

13 kwietnia 2011 r., Safariland/OHIM – DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR), T-262/09, EU:T:2011:171, pkt 92 i przytoczone tam orzecznictwo].

- 40 W tym kontekście uzasadnienie poprzez odesłanie do innego dokumentu może zostać dopuszczone, pod warunkiem że umożliwia ono zainteresowanemu poznanie przyczyn, dla których została wydana dana decyzja, a właściwemu sądowi dostarcza elementów wystarczających do dokonania kontroli [zob. podobnie wyroki: z dnia 30 marca 2000 r., Kish Glass/Komisja, T-65/96, EU:T:2000:93, pkt 51; z dnia 12 maja 2016 r., Zuffa/EUIPO (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP), T-590/14, niepublikowany, EU:T:2016:295, pkt 43 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 5 lutego 2018 r., Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring/Komisja, T-611/15, EU:T:2018:63, pkt 32 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 41 W niniejszej sprawie prawdą jest, że Izba Odwoławcza nie wskazała wyraźnie w zaskarżonej decyzji dowodów, na których oparła swoje ustalenie dotyczące produkcji emmentalera w odnośnych państwach członkowskich.
- 42 Jednakże w pkt 25 zaskarżonej decyzji odesłała ona w tym względzie „do uwag osób trzecich przywołanych w [pkt 4 wspomnianej decyzji]”.
- 43 Tymczasem z jednej strony skarżąca miała możliwość zapoznania się z tymi uwagami i przedstawienia swoich uwag na ich temat w toku postępowania przed EUIPO i przed Sądem, a z drugiej strony wspomniane uwagi zawierają wystarczająco dokładne, liczbowe i spójne informacje dotyczące produkcji emmentalera w odnośnych państwach członkowskich, w związku z czym umożliwiają one skarżącej poznanie przyczyn, dla których Izba Odwoławcza doszła do wniosku dotyczącego wspomnianej produkcji, a Sądowi dostarczają elementów wystarczających do dokonania kontroli.
- 44 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że Izba Odwoławcza nie naruszyła ciężącego na niej obowiązku uzasadnienia.
- 45 Co się tyczy, po drugie, produkcji Emmentalera w Niemczech, to przede wszystkim z uwag Bundesministerium für Ernährung und Landwirtschaft (federalnego ministerstwa żywności i rolnictwa, Niemcy), Milchwirtschaftlicher Verein Bayern eV (stowarzyszenia przetwórców mleka Bawarii, Niemcy) i MIV Milchindustrie-Verband eV (stowarzyszenia przemysłu mleczarskiego, Niemcy), do których Izba Odwoławcza odesłała w pkt 25 zaskarżonej decyzji, wynika, że Niemcy wyprodukowały 135 000 ton emmentalera w 2016 r.
- 46 Następnie bezsporne jest, że znaczna część tej produkcji została wprowadzona na rynek niemiecki. W tym względzie z uwag stowarzyszenia przetwórców mleka Bawarii wynika, że z 135 000 ton emmentalera wyprodukowanego w Niemczech w 2016 r. wyeksportowano jedynie 80 000 ton. Wynika z tego, że znaczna część wyprodukowanych w Niemczech ilości emmentalera została wprowadzona do obrotu bezpośrednio w Niemczech.
- 47 Wreszcie z powyższych uwag wynika, że produkcja i wprowadzanie do obrotu sera, o których mowa w pkt 45 i 46 powyżej, dotyczyły nazwy „Emmentaler”, rozpatrywanej odrębnie. Ustalenie to znajduje potwierdzenie w szeregu przykładów emmentalera przedstawionych w uwagach wymienionych w pkt 25 zaskarżonej decyzji. Sery te, które pochodzą od wielu podmiotów gospodarczych i zostały wyprodukowane i wprowadzone do obrotu w Niemczech, zawierają bowiem wspomnianą nazwę bez oznaczenia kraju lub miejsca produkcji.

- 48 Ponadto w odniesieniu do nazwy, pod którą towary te były wprowadzane do obrotu w Niemczech, skarżąca zakwestionowała na rozprawie twierdzenie, że zostały one wprowadzone na rynek niemiecki pod nazwą „Emmentaler”, rozpatrywaną odrębnie. Jednakże mimo że w drodze środka organizacji postępowania skarżąca została wezwana do zajęcia stanowiska w przedmiocie informacji wymienionych w pkt 45–47 powyżej, ograniczyła się ona do twierdzenia, że wprowadzenie do obrotu takich towarów byłoby sprzeczne z umową Szwajcaria–Niemcy. Nie przedstawiła ona natomiast Sądowi żadnego konkretnego dowodu, który zmierzałby do podważenia danych zawartych w tych punktach.
- 49 Co się tyczy wpływu tej produkcji emmentalera w Niemczech na sposób postrzegania przez właściwy krąg odbiorców opisowego charakteru oznaczenia EMMENTALER, z orzecznictwa wynika, że produkcja i wprowadzanie do obrotu towaru pod określoną nazwą, bez używania tej nazwy w sposób, który odsyła do pochodzenia tego towaru, mogą stanowić istotną wskazówkę dla ustalenia, czy nazwa ta stała się nazwą rodzajową (zob. podobnie wyroki: z dnia 25 października 2005 r., Niemcy i Dania/Komisja, C-465/02 i C-466/02, EU:C:2005:636, pkt 75–100; z dnia 26 lutego 2008 r., Komisja/Niemcy, C-132/05, EU:C:2008:117, pkt 53–57).
- 50 Wnioski wyciągnięte w tym orzecznictwie, mimo że dotyczą rodzajowego charakteru nazwy, mają również znaczenie dla oceny opisowego charakteru oznaczeń. Kwalifikacja oznaczenia jako rodzajowego lub opisowego jest bowiem ściśle ze sobą powiązana, ponieważ takie oznaczenie nie posiada w tych dwóch sytuacjach charakteru odróżniającego (zob. podobnie wyrok z dnia 24 maja 2012 r., Formula One Licensing/OHIM, C-196/11 P, EU:C:2012:314, pkt 41).
- 51 A zatem w szczególności gdy kilka podmiotów gospodarczych produkuje i wprowadza do obrotu w danym państwie członkowskim towary, nadając im określone oznaczenie, przy czym oznaczenie to nie odnosi się do handlowego lub geograficznego pochodzenia tych towarów, okoliczność ta może sugerować, że właściwy krąg odbiorców postrzega wspomniane oznaczenie jako określające właściwość rzeczonych towarów, a tym samym jako opisowe.
- 52 Z powyższego wynika, że po pierwsze, skarżącej nie udało się podważyć okoliczności, iż – jak wynika z danych zawartych w pkt 45–47 powyżej – znaczna ilość sera wyprodukowanego w Niemczech została wprowadzona do obrotu w tym państwie członkowskim pod nazwą „Emmentaler”, rozpatrywaną odrębnie. Po drugie, jak wskazano w pkt 49–51 powyżej, okoliczność taka stanowi ważną wskazówkę, że właściwy krąg odbiorców postrzega tę nazwę jako oznaczającą właściwość tych towarów, a tym samym jako opisową.
- 53 W tych okolicznościach kwestia, czy wprowadzenie na rynek niemiecki serów produkowanych w Niemczech pod nazwą „Emmentaler”, rozpatrywaną odrębnie, jest zgodne z umową Szwajcaria–Niemcy, jest pozbawiona znaczenia, ponieważ postrzeganie przez właściwy krąg odbiorców, w odniesieniu do którego należy oceniać opisowy charakter rozpatrywanego oznaczenia zgodnie z orzecznictwem przytoczonym w pkt 25 powyżej, kształtuje się w szczególności w wyniku zetknięcia się tego kręgu odbiorców z tym oznaczeniem w postaci wprowadzonej do obrotu. Właściwy krąg odbiorców będzie bowiem na ogół zakładał, że towary wprowadzane do obrotu w danym państwie członkowskim zostały zgodnie z prawem wprowadzone na rynek tego państwa, bez zastanawiania się koniecznie nad konfliktami, jakie mogą istnieć między normami prawnymi.
- 54 W konsekwencji należy oddalić zarzut szczegółowy skarżącej, zgodnie z którym Izba Odwoławcza nie mogła oprzeć się na danych związanych z produkcją w Niemczech sera o nazwie „Emmentaler” jako jednej ze wskazówek charakteru opisowego tego oznaczenia.

– *W przedmiocie niemieckiego rozporządzenia w sprawie serów*

- 55 W celu wykazania, że oznaczenie EMMENTALER oznacza rodzaj sera, Izba Odwoławcza oparła się ponadto na rozporządzeniu niemieckim w sprawie serów, zgodnie z którym emmentaler jest zaklasyfikowany jako standardowy rodzaj sera.
- 56 Skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie mogła opierać się na tym rozporządzeniu, ponieważ nie jest ono zgodne z umową Szwajcaria–Niemcy, która ma przed nim pierwszeństwo.
- 57 W tym względzie z ust. 7 i załącznika 1 do niemieckiego rozporządzenia w sprawie serów wynika, że emmentaler jest przez nie zaklasyfikowany jako „Standardsorte”, czyli jako standardowy rodzaj sera.
- 58 Taka klasyfikacja może odzwierciedlać sposób postrzegania przez właściwy krąg odbiorców charakteru opisowego takiego oznaczenia.
- 59 W tych okolicznościach argument skarżącej, zgodnie z którym niemieckie rozporządzenie w sprawie serów jest jakoby niezgodne z umową Szwajcaria–Niemcy, jest pozbawiony znaczenia z powodów analogicznych do tych, które zostały przedstawione w pkt 53 powyżej.
- 60 W konsekwencji należy oddalić zarzut szczegółowy skarżącej, zgodnie z którym Izba Odwoławcza nie mogła oprzeć się na niemieckim rozporządzeniu w sprawie serów jako jednej ze wskazówek charakteru opisowego oznaczenia.

– *W przedmiocie stanowiska Unii w trakcie negocjacji umowy między Szwajcarią a Unią*

- 61 Dla celów stwierdzenia, że oznaczenie EMMENTALER określa rodzaj sera, Izba Odwoławcza wzięła pod uwagę fakt, że w trakcie negocjacji Umowy z dnia 17 maja 2011 r. między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi (Dz.U. 2011, L 297, s. 3) (zwanej dalej „umową między Szwajcarią a Unią”) Unia sprzeciwiła się włączeniu nazwy „Emmentaler” do wykazu oznaczeń geograficznych objętych ochroną przez tę umowę.
- 62 Skarżąca kwestionuje wniosek Izby Odwoławczej, zgodnie z którym charakter opisowy zgłoszonego znaku towarowego można również wywieść z okoliczności, że Unia sprzeciwiła się włączeniu nazwy „Emmentaler” jako takiej do nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych chronionych umową między Szwajcarią a Unią.
- 63 Zdaniem skarżącej Unia z pewnością nie wyraziła zgody na włączenie tej nazwy do wykazu oznaczeń geograficznych objętych ochroną przez umowę między Szwajcarią a Unią. Jednakże sama ta okoliczność nie pozwala na stwierdzenie, że żadna ochrona za pomocą unijnego znaku wspólnego nie jest możliwa w odniesieniu do nazwy „Emmentaler”, rozpatrywanej odrębnie.
- 64 W tym względzie należy zauważyć, po pierwsze, że umowa między Szwajcarią a Unią zawiera w dodatku 1 wykaz nazw serów, które są przedmiotem wzajemnej ochrony umawiających się stron jako nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne.
- 65 Tymczasem nazwa „Emmentaler” nie została włączona do tego wykazu.

- 66 Po drugie, powody tego nieuwzględnienia zostały opisane w komunikacie prasowym szwajcarskiego urzędu federalnego ds. rolnictwa z dnia 17 grudnia 2009 r., do którego Izba Odwoławcza odniosła się w pkt 24 zaskarżonej decyzji.
- 67 W tym komunikacie prasowym urząd federalny ds. rolnictwa wskazał, że negocjacje w sprawie umowy między Szwajcarią a Unią były przez długi czas utrudnione przez ich rozbieżne stanowiska w sprawie umieszczenia nazwy „Emmentaler” w wykazie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych w ramach tej umowy, ponieważ „[Unia uznała] nazwę »Emmentaler« za nazwę rodzajową” oraz „[wymagała], aby nazwa ta mogła być używana we wszystkich państwach członkowskich”. Zgodnie ze wspomnianym komunikatem prasowym to właśnie z powodu tych rozbieżności Szwajcaria i Unia postanowiły nie włączać nazwy „Emmentaler” do wspomnianego wykazu.
- 68 Tymczasem jest prawdopodobne, że to stanowisko Unii ma swoje źródło w fakcie, iż – jak wynika z pkt 48 powyżej – towary opatrzone nazwą „Emmentaler”, rozpatrywaną odrębnie, były wprowadzane do obrotu w co najmniej niektórych państwach członkowskich, takich jak Niemcy, w związku z czym wspomniane stanowisko może odzwierciedlać sposób postrzegania przez właściwy krąg odbiorców w państwach członkowskich, w tym odbiorców niemieckich.
- 69 W tych okolicznościach należy oddalić zarzut szczegółowy skarżącej, zgodnie z którym Izba Odwoławcza nie mogła oprzeć się na tym stanowisku jako jednej ze wskazówek, że termin „emmentaler” będzie postrzegany przez odbiorców niemieckich jako mający charakter opisowy w odniesieniu do rodzaju sera.
- *W sprawie ogólnej normy dotyczącej emmentalera opracowanej przez Komisję Kodeksu Żywnościowego*
- 70 Skarżąca zarzuca Izbie Odwoławczej, że ta wzięła pod uwagę ogólną normę dotyczącą emmentalera opracowaną przez Komisję Kodeksu Żywnościowego. Jej zdaniem norma ta nie zawiera wiążących przepisów dotyczących procedury dotyczącej znaków towarowych w Unii i nie może w konsekwencji przeważać nad umową Szwajcaria–Niemcy, która przyznała ochronę nazwie „Emmentaler”, jak opisano w pkt 38 powyżej.
- 71 W tym względzie z orzecznictwa wynika przede wszystkim, że okoliczność, iż nazwa jest określona w kodeksie żywnościowym jako rodzajowa, jest istotnym aspektem dla oceny, czy zgłoszony znak towarowy może mieć charakter opisowy w odniesieniu do rodzaju sera [zob. podobnie i analogicznie wyroki: z dnia 12 września 2007 r., Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano/OHIM – Biraghi (GRANA BIRAGHI), T-291/03, EU:T:2007:255, pkt 67; z dnia 14 grudnia 2017 r., Consejo Regulador „Torta del Casar”/EUIPO – Consejo Regulador „Queso de La Serena” (QUESO Y TORTA DE LA SERENA), T-828/16, niepublikowany, EU:T:2017:918, pkt 34 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 72 Następnie, zgodnie z ogólną normą dotyczącą emmentalera (CXS 269-1967) opracowaną przez Komisję Kodeksu Żywnościowego, termin „emmentaler” oznacza ser dojrzewający twardy, który spełnia wymogi wymienione w tej normie. Zgodnie z art. 7.1 wspomnianej normy oznaczenie EMMENTALER może być stosowane zgodnie z ogólną normą dotyczącą etykietowania paczkowanych środków spożywczych, pod warunkiem że produkt spełnia normę dotyczącą emmentalera.

- 73 Wynika z tego, że oznaczenie EMMENTALER jest w ramach kodeksu żywnościowego postrzegane jako nazwa rodzaju sera posiadającego właściwości zawarte w tej normie.
- 74 Wniosku tego nie podważa art. 7.2 tej samej normy dotyczącej emmentalera, zgodnie z którą na etykiecie produktu należy podać nazwę kraju pochodzenia. W protokole z 35. sesji Komitetu ds. Znakowania Żywności Komisji Kodeksu Żywnościowego, za zgodą Komisji Europejskiej i wszystkich państw członkowskich Unii, wyjaśniono bowiem, że ta reguła dotycząca nazwy ma na celu zachowanie rodzajowego charakteru nazwy sera.
- 75 Podobnie, z powodów analogicznych do tych, które zostały przedstawione w pkt 53 powyżej, istotność wspomnianej ogólnej normy dotyczącej emmentalera nie została podważona przez umowę Szwajcaria–Niemcy, na którą powołuje się skarżąca.
- 76 W tych okolicznościach Izba Odwoławcza mogła oprzeć się na ogólnej normie dotyczącej emmentalera opracowanej przez Komisję Kodeksu Żywnościowego jako jednej ze wskazówek, aby stwierdzić, że termin „emmentaler” ma charakter opisowy w odniesieniu do rozpatrywanych towarów.

– *W przedmiocie wyroku z dnia 5 grudnia 2000 r., Guimont (C-448/98)*

- 77 Skarżąca podnosi, że rodzajowy charakter terminu „emmentaler” nie wynika z wyroku z dnia 5 grudnia 2000 r., Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663). Prawdą jest, że Trybunał wskazał w nim, iż bezsporne jest, że emmentaler jest serem produkowanym i wprowadzanym do obrotu zgodnie z prawem w państwach członkowskich innych niż Francja. Jednakże okoliczność ta jest tylko jednym z kryteriów, które należy uwzględnić przy ocenie zdolności rejestracyjnej terminu „emmentaler”.
- 78 W tej kwestii należy przypomnieć, że w pkt 32 wyroku z dnia 5 grudnia 2000 r., Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663) Trybunał potwierdził, jak wynika z pkt 45–53 powyżej, że ser Emmentaler jest produkowany i wprowadzany do obrotu zgodnie z prawem w państwach członkowskich innych niż Francja.
- 79 Jak przyznaje sama skarżąca, okoliczność ta jest jednym z kryteriów, które należy uwzględnić przy ocenie zdolności rejestracyjnej terminu „emmentaler”. Wynika z tego, że skarżąca nie potwierdziła, a tym bardziej nie wykazała, że okoliczność ta jest pozbawiona znaczenia w niniejszej sprawie, choćby była tylko jedną ze wskazówek, które należy uwzględnić przy ocenie opisowego charakteru nazwy „Emmentaler”.
- 80 W tych okolicznościach należy oddalić zarzut szczegółowy skarżącej, zgodnie z którym Izba Odwoławcza nie mogła oprzeć się na wyroku z dnia 5 grudnia 2000 r., Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663) jako na jednej ze wskazówek świadczących o charakterze opisowym zgłoszonego znaku towarowego.

– *Wnioski w przedmiocie charakteru opisowego*

- 81 W świetle wskazówek zbadanych w pkt 31–80 powyżej Izba Odwoławcza mogła stwierdzić w pkt 24 zaskarżonej decyzji, bez popełnienia błędu w ocenie, że właściwy krąg odbiorców niemieckich natychmiast odbiera oznaczenie EMMENTALER jako oznaczające rodzaj sera.

- 82 Biorąc pod uwagę orzecznictwo przypomniane w pkt 23 powyżej, Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła zatem, że oznaczenie to ma charakter opisowy w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001, zważywszy, że wystarczy, by ta podstawa odmowy rejestracji istniała w części Unii, którą może w stosownym wypadku stanowić jedno państwo członkowskie.
- 83 Wreszcie ze względu na fakt, że wskazówki zbadane w pkt 31–76 powyżej wykazują w sposób wymagany prawem, iż oznaczenie EMMENTALER ma charakter opisowy w Niemczech, nie ma potrzeby badania zasadności pozostałych zarzutów szczegółowych podniesionych w ramach zarzutu drugiego, dotyczących pozostałych elementów, na których oparła się Izba Odwoławcza w pkt 24 zaskarżonej decyzji, ponieważ elementy te nie dotyczą sposobu postrzegania przez właściwy krąg odbiorców niemieckich.
- 84 W świetle powyższego należy oddalić zarzut drugi.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 74 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001

- 85 Skarżąca podnosi, że nazwa „Emmentaler”, rozpatrywana odrębnie, powinna korzystać z ochrony jako znak wspólny na podstawie art. 74 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001, ponieważ odnosi się ona do pochodzenia geograficznego rozpatrywanych towarów.
- 86 EUIPO, Republika Federalna Niemiec i Republika Francuska kwestionują ten argument.
- 87 Jak wynika z pkt 10 i 11 powyżej, odstępstwo od art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001, przewidziane w art. 74 ust. 2 tego rozporządzenia, należy interpretować ściśle. W szczególności jego zakres nie może obejmować oznaczeń, które zostaną uznane za wskazanie rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, czasu produkcji lub innej właściwości rozpatrywanych towarów, lecz wyłącznie oznaczenia, które zostaną uznane za wskazanie pochodzenia geograficznego wspomnianych towarów.
- 88 W niniejszej sprawie z pkt 31–82 powyżej wynika, że Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła, iż termin „emmentaler” ma dla właściwego kręgu odbiorców niemieckich charakter opisowy w odniesieniu do rodzaju sera i nie jest postrzegane jako wskazanie pochodzenia geograficznego wspomnianego sera.
- 89 Podobnie skarżąca nie przedstawiła Sądowi innych konkretnych dowodów mających na celu wykazanie, że odbiorcy ci odbierają to oznaczenie w ten sposób.
- 90 W tych okolicznościach nie może ona twierdzić, że zgłoszony znak towarowy powinien być chroniony na podstawie art. 74 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001.
- 91 W rezultacie należy oddalić zarzut pierwszy i tym samym skargę w całości.

W przedmiocie kosztów

- 92 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

- 93 Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy – zgodnie z żądaniem EUIPO, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Francuskiej i CNIEL – obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (dziesiąta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) Skarga zostaje oddalona.**
- 2) Emmentaler Switzerland zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Kornezov

Kowalik-Bańczyk

Petrлік

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 24 maja 2023 r.

Podpisy